

ק"פ 10202/01 - דני זילברשלג נגד אמיר כהן, דן כהן, הגרעין בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ק"פ 22-01-2020 זילברשלג נ' כהן ואח' 30 אפריל 2023

לפני כבוד השופט איליה אורן

הקובל נגדי

דני זילברשלג הנאים

נגדי הנאים

1. אמיר כהן

2. דן כהן

3. הגרעין בע"מ

החלטה

- לפני בקשה למחיקת קובלנה פרטית שהוגשה לפי סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"), ונסובה על שלושה אישומים המיחסים לנאים ביצוע עבירות של פגעה בפרטיות, הוצאה לשון הרע ואיומים.
- אקדם אחראית בראשית, ואומר כי לאחר שעניינו בכתב הקובלנה, בבקשת למחיקת הקובלנה ובכל יתר כתבי הטענות שהגישו הצדדים, ולאחר שנתתי דעתך לטענותיהם בעל פה במהלך הדיונים, מצאתי לקבל את הבקשה למחיקת הקובלנה ולהורות על ביטולה. ולהלן נימוקי.

כתב הקובלנה במתכזבת

- כתב הקובלנה הוגש בהמשך להחלטת בית המשפט מיום 30.12.2021 (כב' השופט מנחים מזרחי, סגן הנשיאה השופט עינת רון ז"ל, כתוארו דאז) שהורה על מחיקת קובלנה קודמת (ק"פ 21-10-63000), דומה במהותה, שהגיש הקובל נגדי הנאים 1. בית המשפט נימק את החלטתו למחיקת הקובלנה בראשית נימוקים, שהם בתמצית: כתב הקובלנה לא נסמך כתוב אישום בהuder פרך עובדתי ברור; בכתב הקובלנה צורפו ראיותaporato ראיות, אף שהוא לא מקומם; בניסוח כתב הקובלנה לא הבהיר למי ייחס הקובל טענות היוות שציין את הנאים "או מי מטעמו"; רישימת העדים לזכה, משומש שבידני הראיות נאסרה עדות ابوו שנאים נגדי; כתב הקובלנה עמוס בהערכות והשעות, ולא ציין עובדות, מועדים ונסיבות בהם בוצעו המעשים; בכתב הקובלנה לא תוארו איומים; בכתב הקובלנה לא יכול הקובל "לשמר על זכותו" ולהוסיף עליו, אלא ברשות בית המשפט בהתאם להוראות חוק סדר הדין הפלילי; הקובל לא העביר להגנה רשות חומר שנאסף בהתאם לחובבה הקבועה בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי; בית המשפט התרשם כי הקובל אינו עיר לדקויות המשפטיות שבניהול הлик פלילי, ולסימן נקבע שעל פני הדברים לא ניתן לשלול את הטענה כי הקובלנה נועדה לפחות הליכים אחרים.

- בכתב הקובלנה דן, שהוגש ימים ספורים לאחר מחיקת הקובלנה הקודמת, האשים הקובל את הנאים ביצוע עבירות של פגעה בפרטיות, איומים, הוצאה דברתו ופרסום לשון הרע נגדי, אשר פגע במוניין שלו ובשמו הטוב. כל זאת יחס הקובל לנאים תוך הפרה של הסכמים שנחתמו ביניהם, אשר למתן Shirوتim של "יעוץ מס שעניקה להם, וכמי שיציגם מול רשויות המס בעיסוקו דאז כעורך דין".

- בחלק המקדמי לכתב הקובלנה צוין כי נאים 1 הוא הבעלים והמנכ"ל של חברת "הגרעין בע"מ", היא הנואשת 3 (להלן: "הנאשת" או "חברת הגרעין"), ונאים 2 הוא ابوו של נאים 1 ומיסד חברת הגרעין. נטען כי בשנת 1998 נחתם בין הנאים לקובל הסכם לפיו הם העניקו לו ולמשרדיו, הרשות לייצג אותם ואת חברת

הגרעין בכל ענייני המיסוי בישראל ובחו"ל. עוד נטען כי הסכם זה הורחב ביום 22.3.1998 במתן הרשאה עבור הקובל לפנות לכל רשות המסים בישראל ובחו"ל, בעניינים הקשורים במס. בהתאם להסכםים אלו, טען הקובל כי הוא העניק לנאים מדי שנה חוות דעת ויעוץ משפטי בנוגע לתוכנו מס, והנאים היו מחויבים לשלם את שכר טרחתו, לפי הסכם נושא עמו.

6. הוסיף וטען הקובל, כי ביום 4.6.2013 חתמו הנאים על יפו כוח לטובתו ובו הרשאה מפורשת כמפורט לעיל. בהתאם להסכםים אלו, טען הקובל, כי בין השנים 2013 ו-2016 הוא פנה לרשות המסים בשם של הנאים, במטרה ליצור עבורם יתרון מס, במסגרת תכוני מס. בהמשך לפרק המבוא האשים הקובל את הנאים בביצוע עבירות, בשלושה אישומים כדלקמן:

א. **באיושם הראשון**, טען הקובל כי במאי 2016 הודיעו הנאים לרשות המסים בכצב שאין לקובל הרשאה לטפל בענייני המיסוי של החברה, בניגוד להסכם בין הצדדים, וטור פרסום ממשיץ, וכן פגעו במוניטין שלו. אי לכך, נטען, כי רשות המסים נמנעה לטפל בפניות הקובל לשנים 2013 עד 2016, וכתווצה מכך הנאים לא שילמו את שכר טרחתו. עוד נטען כי הנאים הודיעו בכצב לרשות המסים כי הקובל מעולם לא קיבל הרשאה לייצג את הנאים, וכי הוא מתחזה בפני רשות המסים, וזאת על אף שלטענתו הנאים לא ביטלו את הרשאה שמסרו לידי עד לשנת 2020, כלומר - רק בעת שהגישו נגד הקובל תביעה אזרחית. במקרים אלו טען הקובל כי הנאים פגעו בפרטיותו, במוניטין שלו ובמחלח ידו, משמשו אותו לעז בפני רשות המסים, בהציגו אותם כמתחזה לעורך דין. עוד עולה מהאיושם הראשון שהנאים איימו על הקובל כי "פרסמו עליו לשון הרע" בכל הנוגע לעיל, וזאת כדי שלא יגיש נגדם תביעה בגין זכאותו לשכר טרחה בהתייחס לתוכנו המס משנת 1998 עד 2016. כן ציין הקובל כי חרף האioms הללו, הוא הגיע נגד הנאים נגד הקובל תביעה ביום 20.7.2020 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע (בעוד שהנאים הגיעו נגד הקובל תביעה אזרחית לבית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 1.7.2020).

במקרים אלו טען הקובל כי הנאים ביצעו עבירות של פגעה בפרטיות לפי סעיפים (5) עד (11) וסעיף 5 בחוק הגנת הפרטויות, התשמ"א - 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטויות"), עבירות לפי סעיפים 1 עד 3, 6 ו- 8 בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), ועבירות אiomים לפי סעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. **באיושם השני**, טען הקובל כי הנאים גרמו בזדון לפרסום כזב ומשmix נגדו, בכך שהציגו אותו כמו שלא הייתה לו מעולם הרשאה לייצג את חברת הגרעין באשר לענייני מס, וכן פרסמו בתביעתם נגדו בבית המשפט המחוזי בתל אביב, מסמכים רגילים סודים עליהם חלה לטענתו חובת סודיות. עוד טען הקובל, כי הנאים חשפו בפני הציבור הרחב באמצעות עיתון "ישראל היום" (להלן: "העיתון") מסמכים פרטיים שלו הקשורים ברשות המסים, ובכך פגעו בפרטיותו ופרטיות משפחתו. נטען כי הנאים מסרו לעיתון מידע כזב לגבי הקובל מתחזה לעורך דין, וגזל מהם כספים במרמה, וכך ביום 14.7.2020 פורסמה בכתב שקרית, ממשיצה ומבהזה נגד הקובל שכותרתה: "**תביעה: עו"ד בהשעה גזל כספים במרמה**" (להלן: "הכתבה"). במקרים אלו טען הקובל כי הנאים פרסמו לשון הרע נגדו, והאינם יכולים בכל העבירות כאמור באישום הראשון.

ג. **באיושם השלישי**, טען הקובל שהנאים פגעו בפרטיותו ובכבודו, בכך שהעבירו לאנשים רבים את הכתובות המתוירות באישום השני, על אף שהוא ידוע להם שמדובר בפרסום כזב. לטענת הקובל, בכך ביזו הנאים את הקובל והביאו "להשפלתו של הקובל בעיני הבריות וכן לעשותו כמטרה לשנהה לעז ולבוד מצדם" (לשון כתוב הקובלנה). הוסיף הקובל וטען, כי הנאים איימו

עליו בפגיעה בחירותו בהגשת תביעות נגדו בגין שכר טרחה שהוא חייבם לו, ובהתורת כתבות כוזבות ומשミニות נגדו. בנסיבות אלו האשים הקובל את הנאים בעבירות ממופרט באישום הראשון.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ הנאים עווה"ד סתו סער עתר למחיקת הקובלנה, ולהשתת הוצאות משפט הולמות שירתיעו את הקובל מהגשת הליכים נוספים נגד הנאים. נטען כי כתוב הקובלנה אינו מגלה עבירות, שכן הוא מבוסס על כתבה שפורסמה על ידי גופ תקשורת ולא על ידי הנאים, ולפיכך היה על הקובל להפנות את חיציו נגד גופ התקשרות ולא נגדם.
8. עוד בהקשר זה טען הסניגור, כי הפרטום מילא התייחס להליך אזרחי המתנהל בין הצדדים, וכך הוא חוסה בהגנה מוחלטת הקבועה בסעיפים 13(5) ו- (7) לחוק איסור לשון הרע, שהרי זכותם של הנאים לנ��וט בהליך משפטי נגד הקובל.
9. מה גם, כך נטען, כי הקובל לא טען שיש למחק על הסף את התביעה האזרחיות שהוגשה נגדו. לחפות נטען שיש לבטל את כתוב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק. בנוגע לעבירות הנטענות בין איומים ופגיעה בפרטיות, נטען כי כתוב הקובלנה לא מגלה בעובדותו כל עבירה, אלא שוטה טעונה בעלים.
10. ב"כ הנאים הפנה לפסיקה עקרונית ולהחלטות שהורו על מחיקה וביטול קובלנות בהיון נסיבות על סכסוכים אזרחיים ולא פליליים. דגש שם ב"כ הנאים על החלטת בית משפט השלום בחדרה (מפי כב' השופטת ר' מוהר) מיום 10.1.2022, שמחקה קובלנה שהגיש הקובל כאן, בגין עבירות על חוק הגנת הפרטיות וחוק איסור לשון הרע, שהגיש נגד נאם אחר. הסניגור הפנה לכך שבhalbתה זו נקבע שהיא בכתב קובלנה כדי להטעות את בית המשפט, ולהביא לעיכוב הליכים אזרחיים שהתנהלו במקביל (ק"פ 21-07-58170).
11. הקובל ובאו כוחו עווה"דאמין פרום, הגיעו בתשובותיהם לבקשה למחיקת כתוב הקובלנה, עתרו לדוחות את הבקשה ולהורות לנאים להשיב להאשמות נגדם, וטענו כי הנאים הם שעמדו מאחורי פרסום הכתבה שתוכנה היא שיקרי לחלוtin, וזה הסבה לשם הטוב של הקובל ולמוניין שלו נזק עצום. עוד נטען כי עצם העובדה שהכתב שקרית, מחייבת מנתה וביה את דחיתת הבקשה.
12. הוסיף הקובל ומסר בתשובתו כי הוא פנה לעיתון "ישראל היום", הפנה למסמכים להוכחת טענתו כי הכתבה שקרית, ומשם הסיר העיתון את פרסומה ביום 12.10.2022. لكن נטען, כי הסרת הכתבה היא הוכחה חד משמעות כי היא שקרית, לצד הראיות שהקובל יציג את הנאים, ועסק כעורך דין פועל ברכזיות מעל 20 שנים - ושדי בכר לשם דחיתת הטענות המקדימות. משכך טען הקובל, כי הנאים פנו לעיתון לשם פרסום הכתבה מטעמים זדוניים ומכוונים לפגיעה בו, והם אינם חסינים תחת כל הגנה.
13. עוד טען הקובל כי הנאים התהממו בכתביו טענותיהם מענה ממופרש לשאלת האם הם שעמדו מאחורי הכתבה המכפישה, בטענות לחיסין עיתונאי, ולנכונות עיתונאים למערכת נת המשפט.

דין והכרעה

14. הזכות להגשת קובלנה פרטית מעוגנת בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי, מסורה בידי כל אזרח, והוא חריג לכל לפיו רשות התביעה היא האמונה על נקיות הליכים פליליים. זכות זו נסובה על רשימה סגורה של עבירות המפורחות בתוספת השנה, ובஹאות חוק ספציפיות, כדוגמת חוק איסור לשון הרע. שמעוthen היא, כי אדם

פרטי רשיי להגיש "קובלנה פלילתית", ובכך לנתקוט בהליך פלילי נגד אדם אחר, מקום שרשויות התביעה נמנעו מכך. כפועל יוצא, הרשעה בגין קובלנה פרטית עלולה להביא לעונשה בפליליים, עד כדי פגיעה בחירותית אזרחות.

15. ואולם, בעוד של התביעה הכללית עומדת חזקת ההגינות ותקינות המנהל, בהיותה גורם מקטיע או בייקטיבי שעליו חלים כללי הדין, נהלי פרקליט המדינה והוועצת המשפטית למשלה, לצד מסננות פנימיות לפני כל החלטה על הגשת כתב אישום, לא כך מצב הדברים שעה שמדובר בקובל פרט. אז קיים סיכון, עליו עמד בית המשפט העליון בפסקה רחבה, שהוא הקובלנה נובעת מאיינטרס אישי ומטרות נקם, ואולי גם לשם סרבול הליך אחר המתנהל נגד הקובל, או אף כדי להתנצל לנאים בניהול הליך סרק תוך השחתת זמנו של בית המשפט.

16. בבג"ץ 4957/08 **שותה הדין ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'** (17.10.2010) התייחס בית המשפט העליון (מפני כב' השופטת א' פורקצ'יה) לחסכנות הקובלנה ולאפשרות ניצולה לרעה בידי הקובלים, כך:

"[...] על קשייה העיקריים של הקובלנה הפרטית נמנית העובדה כי היא אינה מותנית בקיומן של ערביות הכרוכות בניהול הליך פלילי בידי המדינה, המבטיחות, בין היתר, כי קודם להאשמה אזרח ביצוע עבירה פלילתית, תקיים חקירה מספקת, תיאספנה ראיות מספיקות לצורך הגשת כתב האישום, והראות תועמדנה לעונו של הנאשם; יתר על כן, הליך הקובלנה עלול להיות מונע מרגעיו נקם או הטרדה, ואף להביא להליך סרק, המשחית את זמנה של מערכת המשפט לrisk [...] נוכח קשיים אלה, ראה החוק להבטיח את תקינות מוסד הקובלנה הפרטית בדרך של מתן הגנות שונות שנועדו להבטיח כי הוא לא יונצל לרעה [...].

אף שהקובלנה הפלילית מנעה על ידי אדם פרטי, על פי רוב בשל אינטרס פרטי מובהק, מדובר בהליך פלילי במהותו שתוצאותיו פליליות, ועלולות לשולם מאדם חירויות יסוד באמצעות סנקציה פלילתית שתוטל עליו. [...] שימוש בלתי נכון או בלתי ראוי באמצעות הקובלנה הפרטית עשוי לשאת צורות שונות. הוא עשוי לשמש אמצעי פסול לניגוז נאשם לצורך קידום מטרות של נקמה אישית, או לרדייפה והתנצלות לעובד מדינה הפועל במסגרת תפקידו; הוא עשוי להינתק בידי הפרט גם ללא תשתיית עובדתית מינימלית המצדיקה שימוש בו, והוא עשוי להוות אמצעי בידי הפרט בנושא בעל אופי ציבורי מובהק, שאינו הולם כלל מתכוונת דינית זו, גם אם ניתן לשבצו במובן הטכני ל'עבירות קובלנה פרטית'."

17. בשל הקשיים המובנים הכרוכים בקובלנה פרטית, אל מול השלכותיה האפשריות הקשות כלפי נאים, נשמעו בפסקת בית המשפט העליון, לאחר שנים, קולות רבים שקרו לבוחן את ביטולה (ראו למשל, רע"פ 9818/01 **ביטון ואח נ' סולטן ואח'**, פ"ד נט(6) 554 (2005) (להלן: "הלכת ביטון"); רע"פ 1955/12 **נמרי נ' בinemini ואח'** (9.5.2013)), ולאחרונה גם בבג"ץ 1322/22 **דיאנה כהן נ' כב' השופט שמואל מלמד** (31.3.2022) (להלן: "בג"ץ כהן"), השופט י' עmittel קול ביקורת נוקב וקריאה למחוקק לבחון את ביטול **מוסד הקובלנה הפרטית**.

18. מנגד, ההחלטה הצבעה על כך שחרף העבירות בגין ניתן להגיש קובלנה פלילתית נושא לרוב סמןנים של סכוך אזרחי במהותן, יכול שהוא לקובל אינטרס גדול יותר באכיפת הפלילית בהשוואה לרשויות התביעה. בה בעת נקבע כי על הליך הקובלנה לשקוף אינטרס ציבורי ראוי (ע"פ 2124/91 **רון נגד כור תעשיות בע"מ**, פ"ד מז(5) 289 (1993)). בהעדר אינטרס ציבורי שכזה בסיס הקובלנה, נפסק כי חזקה שהקובלנה הוגשה לשם ניצול לרעה של ההליך הפלילי (בש"פ 3503/91 **שוברט נגד צפריר** (16.6.1992)).

מן הכלל אל הפרט

19. חוק סדר הדין הפלילי מורה בסעיף 85 על הרכבים שיש לכלול בכתב האישום. ס"ק (4) דורש כי בניסוח כתב האישום, יובא "**תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבירם**". אלא שבחינת כתב הקובלנה מגלת, אף שהוא עמוס בפרטים ועובדות מושא הסכsoon האזרחי בין הצדדים, הוא לא מגלת עבירה פלילית נגד הנאים.
20. **עבירות הפגעה בפרטיות** - כאמור בכתב הקובלנה נטען כי הנאים פגעו בפרטיות ובפרטיות משפחתו של הקובל, בכך שפרסמו מסמכים ופרטים סודים של הקובל, ומכך ייחס להם הקובל ביצוע עבירות של פגעה בפרטיות לפי סעיפים (5) עד (11) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות. ואולם, אף שהקובל האשים את הנאים בריבוי עבירות אלו והפנה לרשותה ארכחה של הוראות החיקוק, בחלוקת יש חוסר הלימה לטענות העובדות, או מבליל שנטענה כל אשמה עובדתית בצדם. כך בוגר לסעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות, המתייחס ל"**שימוש בשם של אדם, בכינוי, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח**" - כשבשים שלב לא נטען טענה כי הנאים השתמשו בשמו של הקובל, ובטע שלא לשם רוח כספי. זאת ועוד, בכתב הקובלנה לא נטען כי נגעה צנעת הפרט של הקובל או משפחתו לגבי "**עוניינו הפרטיטים של אדם**", כדרישת סעיף 2(7), (8), (9) ו- (11) לחוק הגנת הפרטיות.
21. אשר לס"ק (5) המתיחס להעתיקת תוכן של מכתב או כתב שלא נועד לפרוטום" - הקובל לא פירט את המסמכים שטען שנחשפו; מתי נחשפו; באיזה אופן,ומי מבין הנאים חשף אותם. לא פורטה מהי הפגעה בפרטיות הקובל הנטענת, למעט אמרות בעלים כי הנאים חשפו מסמכים סודים.
22. יתרה מכך, מכתב הקובלנה עולה לכואורה שמדובר במסמכים הנוגעים לקשר **העסק** שהיה בין הצדדים, ולא לפגעה בעוניינו הפרטיטים של הקובל. לעומת זאת, בא כוח הנאים הבהיר בדיון מיום 22.5.2022 כי המסמכים המדוברים, הם מסמכים שקיבלו הנאים מהקובל ושילמו לו בעברם, ולכן הם רכושם.
23. מנומוקים אלו אני סבורה כי האישומים בגין עבירות פגעה בפרטיות אינם מגלים עבירה פלילית על חוק הגנת הפרטיות. מה גם שבהעדר פירוט של העובדות בכתב הקובלנה כדברי, לא אפשר הקובל לנאים להביא את הגנטם, ואף לבחון אם מתקיימות ההגנות המנווית בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות.
24. **עבירות האזומים** הקבועה בסעיף 192 לחוק העונשין היא חריג לעקרון העל של חופש הביטוי. גם במקרה זה כתוב הקובלנה לא מפרט מהו דבר האזום הפלילי שמיוחס למי מהנאים, וכך מי נטען שהושמע. אבהיר את המובן מלאיו, ייחס דברי אזומים לנאים בגין הגשת תביעות נגד הקובל, או באית תשלום שטרחתו כנטען, אין מensus עבירת אזומים ממשום שאין בו איזום "שלא כדין", אלא הוא חלק מהתוכן האזרחי.
25. בוגר לטענה כי הנאים איימו על הקובל פרסום כתבות ממשיכות, ככלומר לפגיעה בשמו הטוב, גם כאן כתב הקובלנה נעדר כל פירוט עובדתי על תוכן האיזום. ככלומר, מה נאמר בדיון; מתי נאמרו האזומים; איך נמסר דבר האזום וכו'. בהעדר פירוט של העובדות הנטענות, כתוב הקובלנה לא מגלת עבירה איזומית. וזאת, הידרדה של תשתיית עובדתיות בכתב הקובלנה, מונעת מהנאים אפשרות להגן על עצם וליתן מענה מפורט לכתב האישום. יש שיטענו כי די בנימוק זה בפני עצמו כדי להביא למחיקה של הקובלנה מטעמים של הגנה מן הצדק (עק"פ (מרכז-lod) 20-06-2020-12209-1 מלביצקי (18.12.2020); בג"ץ כהן)).
26. **ודוק, טענות הגנה המפורטות לפיהן** כתב הקובלנה לא מגלת עבירה פלילית היו ידועות לקובל, כבר עם הגשת הבקשה למחיקת הקובלנה, ובהמשך נטען באריכות גם בדיון מיום (בפני כבוד השופט מ' מזרחי, סגן הנשיאת כתוארו אז). הקובל ביקש בזמןו לדחות את הדיון, על

מנת שיכול להסביר לטענות בכתב (בהתו אסיר). דא עק, בתשובה הקובל לא ניתנו הסברים מנים את הדעת לטענות כי כתוב הקובלנה לא מגלה עבירה פלילתית.

.27. **עבירה על חוק לשון הרע** - הקושי המובנה בהליך הקובלנה הפרטית, מתחדד בiter שאט בקובלנות המופנות כלפי עבירות פרסום לשון הרע. זו איננה עבירה "רגילה", כי אם עבירה פלילתית נוספת מההו חריג לעקרון חופש הביטוי, זכות שהוכר בפסיקת CABIN הראשה, כחירות יסוד, המעצבת את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי (בג"ץ 153/83 **ליוי ואח' נ' מפקד המ徇וז הדרומי של משטרת ישראל**, פ"ד לח(2) 393 (1984)).

.28. מתוך תפיסת עולם זו, בוחנות רשות התביעה בזיהירות רבה מעשים הנטענים ככאלו העולמים לכדי עבירה פלילתית על חוק איסור לשון הרע. לשם כך נקבעו כללים להפעלת שיקול דעת זהיר ומרוסן של רשות האכיפה, בהנחיית היועצת המשפטית לממשלה 4.1107 **"חקירה והעמדה לדין בעבירה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965"** (מרץ 2006). למשל, כחריג לרובם הגדול של ההליכים הפליליים, ההנחייה מורה כי החלטה בדבר פתיחה בחקירה או הגשת כתב אישום בגין אמירת לשון הרע, יבואו לאיישו של המשנה לפרקליט המדינה, ולפי הצורך גם בפני פרקליט המדינה והיועצת המשפטית לממשלה. כך נאמר בסעיף 8 להנחה:

"התמודדות המשפטית בנושא של "לשון הרע" צריכה להישאר, בעיקר, בהתאם לנסיבות המשפט האזרחי. יחד עם זאת, יתכו מקרים חריגים ביותר שבהם ראוי יהיה לנוקוט בהליך פלילי. בהתאם לכך, על התביעה הכללית ורשות האכיפה לנוהג ברישון ובזיהירות מוגברת בנסיבות מיוחדות של חקירה והעמדה לדין לפי סעיף 6 לחוק."

עוד הובהר בסעיף 9 להנחה:

"חקירה פלילתית בעבירה זו תיפתח רק במקרה איןטרס ציבורי מיוחד ומובהק לטיפול בעניין במסגרת המשפט הפלילי, ובנסיבות המדינה כמשמעותה. האינטרס צרי לבטא, דרך כלל, עניין החורג מעניינו של האדם שנפגע מהפרסום, כגון: עניין של המדינה או הציבור [...]; כאשר יש אינטרס ממשי במניעת והרתעת הציבור מפרסום של ביטויים שיש בהם לפגוע פגיעה קשה במרקם החברתי של הציבור הישראלי; כאשר מבוצעת פגיעה חמורה ביותר באדם פרטי שאין לו אפשרות לנוהל הליך בעצמו [...]; כאשר פרסום הביא להתרבודות של הנפגע או שנעשה מתוך מניע פסול באופן מובהק וקיצוני (מניע גזעני וכיו"ב) וכדומה" (הדגשה שלי א"א).

.29. הדברים נכונים בשל הספק המובנה בקיומו של יתרון כלשהו בהגשתה של קובלנה פלילתית, חלף הליך אזרחי, מלבד הגשת אינטרס נקמני של הקובל. ונהפוך הוא, נטל ההוכחה בהליך האזרחי כל משמעותית מזה שבמסלול הפלילי, ובמיוחד **ביחס לעבירה של פרסום לשון הרע**, המחייבת הוכחה כי הפרסום געשה **"בכוונה לפגוע"**, בהיותה עבירה מטרה.

.30. לא זו אף זו, בשל המתח שבין הזכות החוקית לחשוף ביטוי לבין הזכות לשם טוב, קבע בית המשפט העליון (בהרכבת תשעה שופטים) ש"ulings הנסיבות" לא חלה על העבירה של פרסום לשון הרע (רע"פ 9818/01, ע"פ 8295/02 **ביתון נ' סולtan ואח'**, פ"ד נת(6) 554 (2005); ע"פ 677/83 **בורוכוב נ' יפתח**, פ"ד לט(3) 205 (1985)). במילים אחרות, לא די שהקובל יוכיח כי הנאים הביאו לפרסום שהוא לשון הרע,

אלא עליו להoxicח, מעבר לכל ספק סביר ולא כ"אפשרות קרובה לוודאי", שהנאשמים **התכוונו בפרסום לפגוע בקובל**.

31. נראה כי לא בכספי כתוב כי השופט י' עמית את דבריו הבאים בבג"ץ כהן, אשר יפים גם לענייננו:

"**כשלעצמו, אני מתקשה לראות מהו היתרון בהגשת קובלנה פלילתית בגין לשון הרע או פגעה בפרטיות חלף תביעה אזרחתית, מלבד הרצון "לטרטר" את הצד שכנגד, להכתימו וلتתינו כ"נאשם" בהליך פלילי.**"

בהמשך התיחס לחשש לניצולם של הלכי הקובלנה לרעה, וכך אמר:

"**אף האפשרות לחיב את הקובל לשלם לנאשם שזכה את הוצאות הגנתו אינה מהווה הרתעה של ממש. השיטה נותר אפוא פרוץ לגחמות של קובלים פרטימיים, שבמקרים רבים משתמשים בכלים הקובלנה הפרטית על מנת להטריד או להטריל, ולהפעיל לחץ על הצד שכנגד. המחוקק ביקש לאפשר לפרט "لتבעו את עלבוננו" (ראו דברי ההסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965 בעמ' 191), אך ברבות הימים נעשה שימוש לרעה בכלים הקובלנה הפלילית.**"

32. לגופו של עניין, בכתב הקובלנה טعن הקובל להפצת לשון הרע בגין פרסום שלטענתו יזמו הנאשמים בתיחס לכתחבה שהתרסמה נגדו בעיתון. אלא מי? מעין בכתבה שצורפה לכתבו הטענות מטעם הקובל, עולה כי היא הפניה **لتביעה שהגישיו הנאשמים נגד הקובל**, שבועיים קודם לכן. הכתבה התיחסה לשילילת רישויו של הקובל לעסוק בעריכת דין בהתאם לשכת עורכי הדין שעילתה פורטה בקצרה בכתביה, ולטענות של הנאשמים בתביעה שהגישיו נגדו (במאמר מוסגר י"א אמר, כי עובדה זו אינה בחלוקת, משומש שהקובל עצמו אמר שהסכים לה夷יתו מלשכת עורכי הדין).

33. בכתב צוטט לכואורה מי מהנאשמים, או בא כוחם, באומרו: "**התובעים או מי מטעם לא הסמיכו בשום דרך את הנتابע לבצע פעולה מסווג זה, ולא הייתה לו מעולם כל סמכות הקשורה בענייני מס הכנסתה של התובעים..** וכך **יש להוסיף כי** באותה עת לנتابע לא הייתה כל סמכות לעשות כל פעולה בשם התביעה, שכן היא סימנה את ההתקשרות עימם והם היו נתוניים לסתור משפטי".

34. כאמור, אין חולק על קיומו של סכסוך אזרחי בעטי הגיש כל צד תביעה נגד الآخر. אך בהקשר זה טعن הקובל כי הדברים שצוטטו לכואורה מפי הנאשמים בכתביהם הם צב, והביאו לפגיעה בשמו הטוב ובמוניין שלו. דא עקא, בשים לב שהכתבת התיחסה, לכואורה, לעיקר התביעה שהגישיו הנאשמים - תוך הבלטה חזורת ונשנית כי מדובר "בטענות" של התובעים בתביעתם שאך הוגשה - ולא בהציג הקובל כמו שפועל כפי שייחס לכתבת - הרי שמדובר בדיווח על הליך משפטי, הא ותו לא. כזאת הוא חוסה תחת ההגנה שבסעיף 13(ב) לחוק איסור לשון הרע. لكن, מצאתי בכתב הקובלנה אינו מגלה עבירה על חוק איסור לשון הרע.

35. בבחינת מעלה מן הצורך אפנה לעק"פ (מרכז-lod) 16-06-53255 **פוגל מצליח ואח' נגד שפירא ואח'** (30.4.2017), שם אישרה ערכאת הערעור את ביטולה של קובלנה פלילתית פרטית בעילה של הגנה מן הדק, לאחר שנמצא כי היא נועדה כמנוף לקידום טענותיהם הכספיות של הקובליטים ולא מתוך אינטרס ציבורי, והיות שעמדה בפניהם חלופה רואה יותר מהליך הקובלנה.

"**זומה בעינינו כי המקירה שלפנינו יכול להבהיר על שום מה ראה בית המשפט העליון** ברכה בהצעת החוק לביטול מוסד הקובלנה הפלילית. ראשית, לאור החלופות העומדות **בפני מי שרואה עצמו נפגע מעשיו של אחר - חלופות שהיו קיימות גם במקירה דן -** כאמור: **הגשת עיר על החלטת המשטרה לסתור את התקיק, או נקיית הליך אזרחי (כפי שבסוףו של דבר עשו המערערים).** לモתר להזכיר כי במסגרת של הליך אזרחי נטלי **הוחוכה קלים מלאה של הקובלנה הפלילית וסיכויו של נפגע לקבל הכרה בנסיבות גבויים יותר.** שנית לאור החשש, **הקיים גם במקירה דן, לפי מניעי הקובל הם מניעים פסולים".**

36. ולעניןנו, שעה שבכתבה פורסמו תמצית עיקרי הטענות של הנאים בתביעתם האזרחות כלפי הקובל, הרי שגם אם היה קיים ספק בשאלת האם הקובלנה מבססת אשמה לביצוע עבירה על חוק איסור לשון הרע, כאמור אני סבורה אחרת, בירור הקובלנה בהליך הפלילי במקביל להליכים האזרחים שמניהם הצדדים זה כנגד זה, וכן תוכן הפרטום והאשמות לגוף - לא מצאתי קיומו של אינטרס ציבורי בbiror הקובלנה הפלילית. מטעם זה נכון בעיני להורות על מחיקת הקובלנה גם בעילה של הגנה מן הדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי.

לסיכום

37. בין הנאים לקובל התנהלו קשרים עסקיים שהובילו לסכסוך אזרחי בגין הגישו הנאים ביום 1.7.2020 תביעה אזרחתית נגד הקובל בבית המשפט המחוזי בתל אביב. תוך ימים אחדים, ביום 20.7.2020 הגיע הקובל נגד הנאים תביעה אזרחתית לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. לאחר שנתי דעתן לכתב הטענות ולאחר שימושי בארכיות את טענות הצדדים, מצאתי לקבל את הבקשה למחיקת הקובלנה, מאחר שהיא לא מגלה עבירה פלילית.

38. אוסיף כי אני סבורה שהליך הקובלנה שהוגש נעדר אינטרס ציבורי. אדרבה, הקובלנה עלולה להכבד על בירור הסכסוכים האזרחים בין הצדדים, ובמהלט נראה שזו מטרתו של הקובל - משעה שעמד על כתוב הקובלנה והגיש קבילה מתוקנת על אף שבין הצדדים מתנהלים הליכים אזרחים ושם המקום לבירור הסכסוך, ככל שימצאו הקובל והנאים לנכון.

מכל הטעמים הללו, בהתאם להוראת 150 לחוק סדר הדין הפלילי, אני מורה על ביטול הקובלנה נגד הנאים.

בשל העובדה שהקובלה הקודמת נמחקה, אז לא הוטלו הוצאות על הקובל, ובשים לב להליכים שהתנהלו כאן אשר הביאו להוצאות משפטיות נוספת עבור הנאים, ישא הקובל בתשלום הוצאות המשפט של הנאים בסך 5,000 ₪ שיקווזו מהפקידון שהפקידון הקובל בהתאם להחלטה מיום 4.9.2022.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז-לוד כדין.

המציאות תשליך את ההחלטה **לצדדים ותודה קבלתה.**

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, בהעדך
הצדדים.